

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 194/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] proti upovedomeniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/1 Gn 362/23/1000-6 z 18. júla 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 25. septembra 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v záhlaví označeným upovedomením generálnej prokuratúry, ktoré navrhuje zrušiť, nariadiť pokračovať v objasnení prípadu a prikázať, aby postupovala v zmysle judikatúry a neprihliadala na označené znalecké vyjadrenie, ktoré nebolo vypracované v zmysle zákona.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nitra, Obvodného oddelenia Policajného zboru Zlaté Moravce ČVS: ORP-414/ZM-NR-2020 z 3. novembra 2022 (ďalej len „uznesenie policajta“) bola podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vec pre podozrenie z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchatel' opísaným konaním (spočívajúcim v prevzatí 4 pudlíkov, každého podľa odborného vyjadrenia v hodnote 20 eur, od Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Komárno, ktoré boli po uskutočnení karantény dané na adopciu tretím osobám, čím mal okrem iných aj sťažovateľovi spôsobiť škodu, pozn.), odovzdaná Regionálnej veterinárnej a potravinovej správe Nitra, pretože podľa výsledkov skráteného vyšetrovania by skutok mohol byť iným správnym deliktom podľa § 50 ods. 2 písm. e) zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov a nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

3. Krajská prokuratúra v Nitre uznesením č. k. 1Kn 41/23/4400-2 zo 16. februára 2023 (ďalej len „uznesenie prokurátora“) sťažnosť sťažovateľa podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla, pretože nie je dôvodná. Generálna prokuratúra napadnutým upovedomením vybavila žiadosť sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní so záverom, že nezistila skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prijatie opatrenia.

4. Generálna prokuratúra najprv priblížila obsah podania (žiadosti) sťažovateľa a uviedla, že ho posúdila ako žiadosť o postup podľa príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. 11/2019 z 28. novembra 2019 o postupe pri vybavovaní žiadosti o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom konaní (ďalej len „príkaz č. 11/2019“). Označila spisové materiály, ktoré preskúmala v súvislosti s vydaním uznesenia policajta v spojení s uznesením prokurátora. Uviedla, že vzhľadom na námietky sťažovateľa, ktoré sú v značnej časti zhodné s časťou námietok uvádzaných v sťažnosti proti uzneseniu policajta, orgány činné v trestnom konaní zistili a objasnili skutkový stav v rozsahu, ako im to ukladá § 2 ods. 10 Trestného poriadku, dôkazy vyhodnotili spôsobom predpokladaným § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Vymenovanie, obsah a vyhodnotenie zadovaných dôkazov v odôvodnení uznesenia policajta, ktoré dávali a dávajú odpoveď na podstatu veci, bolo postačujúce. Z odôvodnenia uznesenia prokurátora podľa generálnej prokuratúry nevyplýva jednostrannosť ani taká aplikácia právnych predpisov, ktorá by popierala ich účel, podstatu a zmysel. Skutkové a právne závery krajského prokurátora sú zjavne odôvodnené, generálna prokuratúra sa s nimi stotožňuje. Postup vybavenia a vyhodnotenia podaní sťažovateľa z 22. novembra 2020 a 18. augusta 2022 krajskou prokuratúrou ako žiadosti o postup v zmysle príkazu č. 11/2019 je zákonný, keďže obsahovali nesúhlas s procesným postupom, právnymi úvahami a hodnotením dôkazov prokurátorky Okresnej prokuratúry Nitra. Generálna prokuratúra vyhodnotila ako zákonný postup prokurátorky spočívajúci v záväznom pokyne na postup podľa § 197 Trestného poriadku. Vykonaným dokazovaním podľa generálnej prokuratúry nebolo preukázané naplnenie objektívnej stránky prečinu sprenevery ani iného trestného činu, predmetné konanie by však mohlo byť posúdené ako iný správny delikt na úseku veterinárnej starostlivosti. K rozhodnutiu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) generálna prokuratúra uviedla, že so zreteľom na absenciu objektívnej stránky trestného činu sprenevery má odborné vyjadrenie o vyčíslení hodnoty psov podpornú dôkaznú silu v kontexte závažnosti skutku. Námietka sťažovateľa o nemožnosti zabezpečenia podkladov na vypracovanie odborného vyjadrenia je irelevantná, keďže pri posudzovaní hodnoty psov je potrebné vychádzať z ich stavu v čase zaistenia. Podstatou žiadosti sťažovateľa je podľa generálnej prokuratúry nespokojnosť s hodnotením dôkazov a právnymi úvahami orgánov činných v trestnom konaní, takýto nesúhlas však nemá vplyv na zákonnosť ich rozhodnutí.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ rekapituluje procesný postup predchádzajúci vydaniu uznesenia policajta, skutkový stav, upriamuje pozornosť na porušenie § 38 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) veterinárnym inšpektorom pri „domovej prehliadke“, prehliadke iných priestorov, resp. obhliadke (nepřítomnosť nezúčastnenej osoby a majiteľky objektu), z čoho vyvodzuje nezákonnosť úkonu a získaných dôkazov. V prípade rozhodovali orgány (polícia a prokuratúra) na základe znaleckého posudku, ktorý je podľa rozhodnutia ministerstva spravodlivosti č. 18461/2021/153 zo 7. júna 2021

nepreskúmateľný (cena psov určená znalcom bola nezmyselná) a nie je ho možné použiť ako dôkaz. Tvrdenie krajského prokurátora v uznesení prokurátora, že sťažovateľ nepredložil dôkazy spochybňujúce závery znalca, je preto účelová obrana.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní ústavný súd potom preskúmal, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Sťažnosť obsahuje formálne nedostatky, chýba všeobecná náležitosť (plnomocenstvo na zastupovanie advokátom) a osobitná náležitosť návrhu na začatie konania (konkrétne skutkové a právne dôvody vo vzťahu k tvrdenému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy). Sťažnosť je opakovaním skorších podaní s tvrdením o porušení § 38 ods. 3 správneho poriadku bez bližšieho odôvodnenia tvrdeného porušenia označených práv generálnou prokuratúrou.

8. Odôvodnenie ústavnej sťažnosti je podstatnou (osobitnou) náležitosťou ústavnej sťažnosti a od jeho kvality sa v podstate odvíja možnosť prieskumu ústavného súdu (m. m. II. ÚS 102/2019). Ide o neodstrániteľný nedostatok ústavnej sťažnosti, ktorého absencia ústavný súd vedie k rozhodnutiu o odmietnutí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde bez potreby vyzývať na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti. Keďže v odôvodnení ústavnej sťažnosti ústavný súd nenašiel žiadne zreteľné právne dôvody, na ktorých sťažovateľ zakladá porušenie základného práva na inú právnu ochranu napadnutým upovedomením, je to dôvod na jej odmietnutie bez ďalšieho pre nedostatok náležitostí. Navyše sťažovateľ nie je zastúpený advokátom ani nepožiadal ústavný súd o jeho ustanovenie, čo je dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde,

9. Nad rámec záveru o odmietnutí ústavnej sťažnosti pre nedostatok náležitostí ústavný súd dodáva, že ani prípadné odstránenie nedostatkov návrhu by neprinieslo sťažovateľovi priaznivejší výsledok. Ústavný súd po oboznámení sa s obsahom napadnutého upovedomenia konštatuje, že sa v ňom generálna prokuratúra výslovne zaoberala argumentom sťažovateľa založeným na rozhodnutí ministerstva spravodlivosti o uložení pokuty znalcom za riadne neodôvodnenie svojho postupu pri znaleckom úkone týkajúcom sa posúdenia hodnoty psov. Generálna prokuratúra odkázala na podpornú dôkaznú silu odborného vyjadrenia znalca v kontexte závažnosti skutku. Sťažovateľov nesúhlas prejavovaný do formulovania petitu obsahujúceho príkaz neprihliadať na znalecké vyjadrenie č. 2/2020 z 21. apríla 2020 nie je postačujúci pre založenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti. Z jeho strany ide iba o opakovanie skorších námietok k hodnoteniu dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní, k čomu mu generálna prokuratúra dala zrozumiteľnú odpoveď. Ani požiadavka na vyhlásenie za neplatné a na zrušenie všetkých úkonov, resp. rozhodnutí vyplývajúcich z prvotného úkonu, ktorým bol porušený § 38 ods. 3 správneho poriadku nespochybňuje ústavnú udržateľnosť napadnutého upovedomenia.

10. Posúdenie, či sú splnené podmienky na začatie trestného stíhania, je v právomoci orgánov činných v trestnom konaní a ústavný súd do tejto právomoci v zásade nezasahuje, nepredpisuje im, aké úkony by prípadne mali ešte vykonať, keďže sám nie je takýmto orgánom. Ústavný súd

poukazuje na svoj ustálený právny názor, podľa ktorého vymedzenie trestného činu, stíhanie páchatel'a a jeho potrestanie je vecou vzťahu medzi štátom a páchatel'om trestného činu. Štát prostredníctvom svojich orgánov rozhoduje podľa pravidiel trestného konania o tom, či bol trestný čin spáchaný a kto ho spáchal. Účelom tohto procesu je prioritne osvedčenie tohto vzťahu medzi páchatel'om a štátom a ochrana celospoločenských hodnôt, a nie bezprostredná ochrana individuálnych subjektívnych hmotných práv oznamovateľa trestného činu (IV. ÚS 55/09).

11. Právo na vznesenie obvinenia a trestné stíhanie inej osoby na základe podaného trestného oznámenia alebo na podanie obžaloby na súde prokurátorom nie je súčasťou základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (napr. IV. ÚS 17/2018, IV. ÚS 463/2020). Sťažovateľ ako oznamovateľ trestného činu, resp. poškodený má zákonné právo domáhať sa len toho, aby sa jeho oznámením či sťažnosťou kompetentný orgán riadne zaoberal. Nemá však nárok na to, aby výsledok konania zodpovedal jeho predstave (I. ÚS 241/2019). K porušeniu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy by mohlo dôjsť jedine vtedy, ak by sa vo veci konajúce orgány odmietli zaoberať podaným trestným oznámením v rozsahu porušujúcom ich kompetenčné zmocnenia alebo by v rozhodujúcej miere *a priori* opomenuli preveriť relevantné skutočnosti, alebo by predostreli arbitrárne závery skutkových zistení, k čomu však v prípade sťažovateľa nedošlo.

12. Keďže v tomto prípade ide zo strany sťažovateľa nanajvýš o bežnú polemiku so skutkovými či s právnymi závermi bez ústavnoprávnej relevancie, je subsidiárne prítomný aj dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

13. V prípade namietaného porušenia čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd poukazuje na to, že tento článok sa týka iba rozhodnutí súdov rozhodujúcich o právach občianskej povahy alebo o opodstatnenosti trestného obvinenia osoby, ktorá je účastníkom konania pred súdom (III. ÚS 206/06, III. ÚS 2/09, II. ÚS 494/2014). Z uvedeného dôvodu ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť v tejto časti rovnako odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2024

Libor Duľa
predseda senátu